særligt fradrag i afgiftssatsen. Herved kan det reale afkast gennem afgiften reduceres til det ønskede niveau ved anvendelse af en forholdsvis lav afgiftssats også for den sidst indtjente krone. Den institution eller opsparer, der placerer bedre end gennemsnittet, får derved mulighed for at opnå en realforrentning efter afgift, der er større end 3½ pct.

Afgiftssatsen beregnes årligt på grundlag af den gennemsnitlige afkastprocent af obligationsbeholdningerne i visse af de afgiftspligtige institutioner. Der bliver kun pålagt afgift i de år, hvor den gennemsnitlige afkastprocent overstiger den procent, som prisniveauet er steget med, plus 3½ procentpoints. Afgiftssatsen beregnes da som forholdet mellem den overskydende afkastprocent og den gennemsnitlige afkastprocent. Den således opgjorte procent reduceres med et skematisk beregnet fradrag.

Hvis den gennemsnitlige afkastprocent er mindre end prisstigningsprocenten, kan der efter nærmere regler ske fremforsel af negativ afgift til modregning i positiv afgift i en senere afgiftsperiode.

I nedenstående oversigt er anført afgiftssatsens størrelse under forskellige forudsætninger om størrelsen af den gennemsnitlige afkastprocent og prisudviklingen. I oversigten er der taget hensyn til, at den efter de nævnte retningslinier beregnede sats nedsættes med et skematisk fradrag ved at gange satsen med 0,99.

Afgiftssats

	Gennemsnitlig afkastprocent			
Årlig prisstigningspct.	12 pct.	14 pct.	16 pct.	18 pct.
5 pct.	27,5	37,7	45,4	51,3
7 pct.	10,4	23,0	32,5	39,9
9 pct.	0	8,4	19,7	28,5
11 pct.	0	0	6,9	17,2

Af oversigten fremgår, at såfremt afkastprocenten for de udvalgte institutioner f.eks. er 14, og den beregnede prisstigningsprocent er 7 pct., bliver afgiftssatsen 23,0 pct. Denne sats fremkommer på følgende måde:

$$\frac{14 - 7\ (1{,}035) - 3{,}5}{14} \times 100 \times 0{,}99 = \frac{3{,}25}{14} \times 100 \times 0{,}99 = 23{,}0$$

Da afgiftssatsen skal være kendt inden afgiftsårets begyndelse, beregnes institutionernes gennemsnitlige afkastprocent på grundlag af obligationsbeholdningerne ifølge status et år for afgiftsårets begyndelse.

Den årlige prisudvikling beregnes på grundlag af prisudviklingen over en toårig periode forud for afgiftsåret.

Ved denne fremgangsmåde opnår man, at det årlige udsving i afgiftssatsen bliver forholdsvis begrænset.

Overgangsordning

5. I en overgangsperiode beregnes afgiften kun af en del af det samlede afgiftspligtige afkast. Ved afgiftsberegningen henføres således en andel af afkastet til opsparing, der er foretaget før 1. januar 1983, og denne andel friholdes for afgift. Den friholdte andel bestemmes individuelt for hver institution og opsparingsordning, således at den afgiftsfri andel mindskes i takt med formuetilvæksten efter 1. januar 1983. Der er således tilstræbt en afbalanceret afgiftsbelastning for de enkelte institutioner og opsparingsordninger, idet det især er afkastet af de formuer, der er i kraftig vækst som følge af nye indskud og høj forrentning, der inddrages under realrenteafgiften.

Overgangsordningen er udformet efter følgende retningslinier:

a) For pensionskasser og livsforsikringsselskaber m.v. bestemmes den del af afkastet, der skal friholdes, efter forholdet mellem på den ene side reserver vedrørende forsikringer og pensionsaftaler, der var i kraft ved udgangen af 1982, og som er i kraft ved udgangen af afgiftsåret, og på den anden side samtlige passiver. De friholdte reserver kan dog for hver forsik-